

rozsévač

rozsievač

apríl / duben
2014
ročník 83

4

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

**Pohľady
na jednotu**

Dar kříže

**Bol si už
vzkriesený?**

**Generačná
(ne)jednota**

*On položil svoj život za nás;
aj my máme klásť životy
za bratov.
(1J 3,16)*

Rozdelený Kristus?

Válka on-line

Vděčně jsem přijal pozvání sboru BJB „Vinný kmen“ k účasti na křestním shromáždění v první březnovou neděli s datem 2. března 2014. Při přípravě na kázání slova Božího mi to nedalo, abych se na chvíli nepodíval na další vývoj ukrajinsko – ruského konfliktu, Krymské krize ve sdělovacích prostředcích. Prožil jsem šok: Média poprvé přinášela informace s názvem „průběh války on-line“. Do té doby jsem to znal jen víceméně ze sportovních přenosů. Tak daleko jsme už tedy pokročili v naší civilizaci!

Nedělní shromáždění se začalo plnit ruskými mluvčími bratřími a sestrami, převážně z Ukrajiny, kteří se rozhodli žít a také duchovně sloužit u nás v České republice. Celé shromáždění dýchalo zvláštní, neopakovatelnou atmosférou. Chvály, modlitby, oslovení posluchačů – vše se neslo v duchu úpěnlivých proseb za mír pro ukrajinský i ruský lid. Všechno vyznívalo tak, jak to vyjádřili již i prostřednictvím Evropské baptistické federace představitelé ukrajinských baptistů: Ukrajina potřebuje Krista! Při službě Slovem jsem otevřel dramatický příběh Pavla a Sílase ve vězení ve Filipách. Převratnou událostí se tehdy stalo zemětřesení, které změnilo život mnoha lidí. Nikdo neztratil svůj život, naopak ho mnozí našli. Nový život v Kristu Ježíši.

Před vlastním křtem hovořil

bratr kazatel Genadij Gavrilov o tom, jak je v našem životě rozhodující, s kým a jaké uzavíráme smlouvy. Jaké jsou to smlouvy, čeho se dotýkají? Jeho pohled na ukrajinsko – ruský konflikt byl pro mne zcela originální. **Špatně uzavřené smlouvy mohou mít nedozírné negativní důsledky, naopak ty dobré**

smlouvy mohou přinést veliký užitek. Analogií byla ta nejlepší možná smlouva – **nová smlouva s Bohem v krvi Kristově**, kterou uzavřely obě křtěné sestry, Natálie a Kateřina. Před vlastním křtem slibovaly veřejně věrnost Kristu až do konce svého života. Po provedení křtu následovala svatá večeře Páně, poté bylo vyprošeno požehnání pro obě sestry.

Následovala mimořádná sbírka na pomoc trpícím v Kyjevě. Zdálo se mi, že všichni dávají více než kdy jindy. V závěru shromáždění byla organizována návštěva zraněných z Kyjeva, kteří byli transportováni leteckými speciály na léčení do Prahy. Všechno se odehrávalo v duchu provázanosti naší víry se vším tím, co jako křesťané prožíváme na tomto světě, do něhož nás Bůh postavil, abychom mu byli světlem a solí. I náš duchovní život, život praktické víry je vlastně válkou, duchovním bojem on-line. Sleduje nás nebe, sleduje nás Pán života a smrti, Pán pánů a Král králů. Vítězíme, zvítězíme? Naplníme své nezastupitelné poslání? Každému to přeji.... Natálie a Kateřina nastoupily ve svém životě na tuto cestu – cestu vítězství. Věřím, že dosáhnou cíle.

Jan Titěra

Obsah

Válka on-line.....	2
Rozdelený Kristus.....	3
Bol si už vzkriesený?.....	4
Pohľady na jednotu.....	6
Rozdelený Kristus?.....	7
Aké jednoduché	
Dar kríže	
Generační (ne)jednota.....	8
Živý most.....	10
Kameny.....	12
Upokojenie z vodovodného kohútika	
Kríž.....	13
Vzácný zážitok	
Konferencia Odboru sestier BJB	
Jaroslav Poloha oslavil 70. narodeniny.....	14
NOEMI - pro nezadané křesťany	
Kniha ke stažení	
Stretnutie.....	15
K aktuální situaci na Ukrajině	
Konferencia LARED	
Aliancia za rodinu ďakuje	
3. ročník programu Journey	
Baptisté slouží nové Ukrajině	
Redakčné oznamy.....	16
Zasílání příspěvků	
Inzerce.....	17
Rozsieváč (1934–1943).....	18
Getsemane.....	20

rozsieváč • rozséváč

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR
a Bratskej jednoty baptistov v SR

Šéfredaktor: Jan Titěra

Zástupca šéfredaktora: Stanislav Král

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková,
V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová

Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková,
L. Miklošová

Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov,
Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava,
tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 €
+ poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.

Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha,
č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsieváč – časopis
Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská
republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR,
SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14,
140 00 Praha 4; SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súľovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 4/2014: 3. 4. 2014

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Tomáš Kohút

Často cítime napätie medzi deklarovanými a skutočnými dôvodmi. V zozname deklarovaných dôvodov nachádzame napríklad takéto: „Ich učenie nie je biblické.“; „Sú to pokrytci.“; „Nie sú horliví, žijú v kompromise s hriechom.“; „Nie sú duchovní, ale telesní.“... Každá z uvedených viet však má svoje nevyhnutné pokračovanie, ktoré si však

Rozdelený Kristus?

zvyčajne netrúfame vysloviť. „Ich učenie je...“, ale naše je biblické.“; „Sú..., ale my nie sme pokrytci.“; „Nie sú..., ale my sme horliví a nežijeme v kompromise s hriechom.“; „Nie sú..., ale my sme duchovní a nie telesní.“ Druhou polovicou vety ľahko sami seba zaradíme do kritizovanej skupiny. Je dosť možné, že v Korintskej cirkvi sa rozdelenie neviazalo na rozdielne učenie jednotlivých vodcov, ale na ich osoby. Aj dnes je to v mnohých prípadoch tak. Síce navonok ľudia uvádzajú nejaký závažný dôvod, v skutočnosti ide o akúsi sympatiu ku konkrétnemu človeku. Dvaja kazatelia môžu mať rovnaké učenie a predsa mať dve znepriatelené skupiny fanúšikov.

Nevieme, či veta „Ja som Kristov,“ bola Pavlova ironická poznámka, alebo naozaj tam bola skupina kresťanov, ktorí toto tvrdili a povyšovali sa nad ostatné tri. Ak áno, tak tu vidíme príklad toho, ako niekto vyhlasuje pravovernosť a svojím postojom k „nepravoverným“ kresťanom svoju pravovernosť popiera.

Pavel totiž vyčítavú otázku „*Ved' či je Kristus rozdelený?*“ adresuje aj „Kristovcom“. Kristus je jeden, celý, nerozdelený. Preto aj tí, ktorí sú v Kristovi, sú vedľa seba ako ratolesti na viniči. Je len jeden pravý vínny kmeň (J 15,1nn).

A keď sa pozeráme na Neho na kríži, vidíme, ako nesie hriechy všetkých nás. Búra múry medzi ľuďmi rôznych rás, spoločenských statusov, bohatstva, náboženského pozadia i pohlavia. Pod krížom stojí každý z nás ako bedár, v Božom dome býva každé Božie dieťa iba pre smrť a vzkriesenie jediného – Pána Ježiša Krista. Keď pozeráme do nebeskej slávy po druhom príchode Ježiša Krista, vidíme tam ľudí z každého kmeňa, jazyka, ľudu i národa (Zj 5,9), malých i veľkých, ako spoločne oslavujú jediného Boha a Baránka. Čo je potom hlavnou príčinou rozdelení? Pavol ho odkrýva: „... *Či nie ste vari telesní a nekonáte priveľmi ľudsky, keď vládne medzi vami závisť a svár? Ved' keď jeden tvrdí: Ja som Pavol! a druhý zase: Ja Apollon!, nie ste azda telesní ľudia?*“ (1K 3, 3 - 4).

Pohľad na Pána Ježiša na kríži nás má viesť k nasledovaniu: „... *on položil svoj život za nás; aj my máme kľásť životy za bratov*“ (1J 3, 16). Umŕtvujme vlastné telesné žiadosti a podďavajme sa Duchu Svätému. To vedie k ovociu Ducha: „*láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie...*“ (G 5, 16 - 26).

Skončíme výzvou apoštola Pavla: „*Preto (pre bohatstvo duchovného požehnanie v Kristovi) vás napomínam... aby ste žili, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní, so všetkou pokorou, miernosťou a trpezlivosťou, znášajte sa navzájom v láske. Usilujte sa zachovávať jednotu Ducha vo zväzku pokoja. Jedno je telo, jeden je Duch, ako ste aj boli povolaní k jednej nádeji... Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst. Jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých*“ (Ef 4, 1-5).

**Pod krížom stojí každý z nás ako bedár,
v Božom dome býva každé Božie dieťa
iba pre smrť a vzkriesenie jediného
– Pána Ježiša Krista.**

Bol si už vzkriesený?

(Kol 3,1–4)

Možno sa vám táto otázka zdá nezmyselná. Hovoríte si, keď som ešte nezomrel, ako môžem byť už vzkriesený? To ma čaká predsa až v budúcnosti, zatiaľ to má pre mňa význam len v tom zmysle, že je to nádej pre budúcnosť, po smrti. Možno si spomenieme na nádej vzkriesenia vtedy, keď sme na pohrebe veriaceho človeka, alebo keď nám umrie niekto blízky. Zvyčajne o sebe v spojitosti so vzkriesením asi neuvažujeme veľa a často.

Vstal Kristus z mŕtvych?

Svedectvo o vzkriesení Pána Ježiša a aj výroky o našom vzkriesení nájdeme v Písmach, v Biblii. Nie je iný dôveryhodnejší základ, svedectvo o veľkonočných udalostiach, ako Písmo Sväté. Tieto udalosti, ktoré sa odohrali, vrátane vzkriesenia, boli predpovedané prorokmi roky, dokonca stáročia predtým, než sa odohrali.

Toto je argument, na ktorý sa odvoláva apoštol Pavel vo svojej polemike s pochybovačmi, ktorí nechceli plne prijať skutočnosť vzkriesenia. „*Pripomínam vám, bratia, evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste aj prijali, aj zotrúvate v ňom, a skrze ktoré aj dosahujete spasenie, ak ho zachováate tak, ako som vám ho zvestoval, iba ak by ste boli nadarmo uverili. Odovzdal som vám totiž predovšetkým, čo som aj sám prijal, že Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písma a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písma*“ (1Kor 15, 1 – 4).

Všetko sa odohralo „podľa Písma“. Nielen smrť a vzkriesenie, ale celý život Pána Ježiša sa odohral v súlade s Písmom, tak ako to tam bolo predpovedané. Je veľmi dôležité, aby sa veci v našom živote diali „podľa Písma“, podľa zjaveného Božieho

Slova. Pán Ježiš nám v tom dal príklad a Pavel apoštol, ktorý písal tieto slová do Korintu, to vo svojom živote maximálne uskutočňoval.

Sme aj my vzkriesení?

V podstate sú možné tri odpovede na túto otázku: Už sme boli vzkriesení, bu-

„*a za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych*“ (2Kor 5, 15).

deme vzkriesení po našej smrti a tretia možnosť spája obe predošlé a hovorí, že už sme boli vzkriesení, ale ešte aj budeme vzkriesení.

Správna odpoveď je, že vzkriesenie má v našich životoch dve dimenzie – prítomnú a budúcu. Je potrebné pamätať, že stále existuje možnosť, že niekto ešte nebol vzkriesený. Na uskutočnenie, realizáciu prítomného rozmeru vzkriesenia je potrebná jedna základná vec: veriť vo vzkriesenie. V prvom rade vo vzkriesenie Pána Ježiša a aj v naše vlastné vzkriesenie. Ako môžeme vidieť aj z textu 1Kor 15. kapitoly, už v dobách apoštola Pavla boli viacerí ľudia, dokonca v zbore, ktorí vo vzkriesenie neverili. Pavel im dokazuje, že ak by to bolo tak, potom nemohol byť vzkriesený ani Kristus a celé naše schádzanie sa, celé naše kresťanstvo by nemalo zmysel: „*Ved' ak nielo zmŕtvychvstania, ani Kristus nebol vzkriesený. A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera*“ (1Kor 15, 13 – 14).

Ako to bude v budúcnosti?

Budúca dimenzia vzkriesenia je oveľa zrejmejšia a jasnejšia pre nás a väčšinou, keď uvažujeme o vzkriesení, tak myslíme na vzkriesenie, ktoré nastane po fyzickej smrti človeka.

Práve o tomto vzkriesení po smrti hovorí Pavel v 15. kapitole listu Korintským a dokazuje reálnosť Kristovho a aj nášho vzkriesenia: „*... ako totiž všetci umierajú v Adamovi, tak všetci aj ožijú v Kristovi. Pravda, každý, keď príde rad na neho*“ (1Kor 15, 22 – 23a). Existencia budúceho vzkriesenia, ktoré nás čaká po smrti, je veľmi dôležitá pre náš dnešný život. Vedomie toho, že smrťou sa všetko nekončí, ovplyvňuje naše myslenie a správanie počas života.

Pavel to veľmi jasne hovorí: „*Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí. Že som sa v Efeze boril so šelmami ako ostatní ľudia, čo mi to osoží? Ak mŕtvi nie sú kriesení, tak potom: Jezdme a pime, lebo zajtra umrieme.*“ (1Kor 15, 19 a 32).

Samotné vedomie, viera v budúce vzkriesenie nestačí. Aj mnohí ľudia, ktorí neveria v Pána Ježiša, v Jeho vzkriesenie a nepoznajú Ho ako svojho osobného Spasiteľa, veria v život po živote, reinkarnáciu, alebo nejakým iným spôsobom v to, že smrť nie je konečná stanica.

Písmo samotné hovorí a potvrdzuje, že vzkriesení budú na konci vekov všetci ľudia. Dôležité však je, k čomu budú vzkriesení, čo nastane po ich vzkriesení. Či budú vzkriesení k súdu a zatrateniu, alebo k večnému životu.

Teraz je ten čas

Z uvedeného pohľadu je preto veľmi dôležitá súčasná dimenzia, súčasný rozmer vzkriesenia, na ktorý častokrát zabúdame, ale o ktorom Písmo Sväté veľmi jasne hovorí: „*Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej. Myslite na to, čo je hore, a nie na to, čo je na zemi.*“ ³*Ved' ste umreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu. Keď sa zjaví Kristus, život náš, vtedy aj vy zjavíte sa s Ním v sláve.*“ *Ak sme však umreli s Kristom, veríme, že s Ním budeme aj žiť. Tak súďte aj vy, že ste mŕtvi hriechu a živí ste Bohu v Kristovi Ježišovi*“ (Kol 3, 1 – 4; Rim 6, 8 a 11).

Z hľadiska budúceho vzkriesenia, ktoré nastane po smrti, je dôležité, aby človek

prežil takúto osobnú Veľkú noc, svoj deň vzkriesenia. Každý človek, ktorý uveril v Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa, už bol vzkriesený, vstal spolu s Ním z mŕtvych. Pochoval starého človeka a vstal k novému životu. Symbolickým vyjadrením tejto zmeny, smrti a vzkriesenia človeka je krst ponorením na vyznanie viery. **„Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak, ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života.“** **„Keď ste boli s Ním pochovaní v krste. V ňom ste boli aj vzkriesení vierou v moc Boha, ktorý Ho vzkriesil z mŕtvych. Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi v priestupkoch a neobriezke svojho tela, oživil spolu s Ním, keď nám odpustil všetky priestupky“** (Rim 6, 4; Kol 2, 12 – 13).

Dôsledky zmeny

Dôsledkom tejto zmeny je na jednej strane to, že niektoré veci začíname odmietať. Odkladáme ich ako staré šaty. **„Ale teraz aj vy odložte všetko: hnev, vášnivosť, zlosť, rúhanie sa i osklivé reči zo svojich úst. Neluhajte si vzájomne, keď ste už vyzliekli starého človeka s jeho skutkami“** (Kol 3, 8 – 9).
Nechceme už ďalej páchať hriechy. Hriech už nepanuje nad nami. Môžeme víťaziť nad ním, zomreli sme hriechu, už nemôže s nami počítať: **„Tak súďte aj vy, že ste mŕtvi hriechu a živí ste Bohu v Kristovi Ježišovi“** (Rim 6, 11). Zároveň to na druhej strane znamená to, čo je uvedené v druhej časti verša, že už nežijeme sami sebe, ale žijeme Kristu. Kvôli tomu Pán Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych **„a za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych“** (2Kor 5, 15).
To je praktický, každodenný dôsledok Ježišovej smrti a vzkriesenia.
To nie je len niečo, čo nastane v budúcnosti, po našej smrti.
Ak si ešte neprežil svoje vzkriesenie, ak ešte stále si v otroctve hriechu, dnes máš možnosť byť vzkriesený spolu s Kristom, ak mu odovzdáš svoj starý život, aby bol ukrižovaný spolu s Ním, ak vyznáš a oľutuješ svoje hriechy a uznáš, že aj za Tvoje hriechy musel trpieť a zomrieť na križi, aby Ti mohli byť odpustené.
Ježiš chce, aby si teraz prežil svoje vzkriesenie, aby si po smrti mohol byť vzkriesený k večnému životu.
Ak si to už urobil a vydal si svoj život Pánovi Ježišovi a bol si vzkriesený, tak to nebol a nie je jednorazový skutok, ale má to dôsledky pre Tvoj každodenný život.

Neostávajme v hrobe

Pán Ježiš nás vzkriesil k novému životu. Mnohí kresťania sa však boja vyjsť z hrobu svojho starého života do plnosti nového života. Radšej si pohodlne zariadujú a prikrášľujú hrob, v ktorom stále zotrvávajú, starajú sa a myslia na to pominuté, čo je na zemi, a nie na to, čo je hore. Hrob však ostane hrobom, akokoľvek si ho okrášlime.
Jednou z príčin je to, že robíme len polovicu pokánia. Vyznáme vo svojich modlitbách: „Áno, Pane, zhršil som.“ Vyznáme a prosíme o odpustenie, že sa viac staráme o tie pominuté pozemské veci, ako o tie večné Božie a bodka. Takto to neustále opakujeme možno mnoho rokov.
Chýba tu však tá druhá časť, rozhodnutie a vôľa, že už nebudem takto konať, že zmením zlé veci vo svojom živote.
Chýba tu odhodlanie ísť a konať to, čo nám Pán Boh prikazuje aj pri vedomí našej slabosti a nedostatočnosti.
Možno sa aj niekedy odhodláme a pustíme sa do nejakej zmeny, ale onedlho sa vrátíme do starých vychodených koľají.
Ďalšou prekážkou toho, aby sme opustili hrob a žili nový život v plnosti, je, že nevieme presne, čo sú tie veci, ktoré sú hore, ktoré sú večné. Každý z nás nech sa zamyslí, ktoré sú tie večné hodnoty patriace hore, do nebies. Čítanie Písma, meditácia nad Božím Slovom, modlitba, návšteva zhromaždenia, život v spoločenstve veriacich sú asi prvé veci, na ktoré si spomenieme.

My však máme všetko konať podľa Písma, žijeme už nie pre seba, ale pre Krista. Kvôli tomu nás vzkriesil do nového života.

Veľké poslanie

On nám prikazuje, dáva nám to veľké poslanie, aby sme išli.
Toto poslanie od Pána, aby sme išli do celého sveta a privádzali k Nemu nových učeníkov, aby sme zvestovali evanjelium – dobrú správu o možnosti záchrany od hriechu a večného zatratenia. Navštívili sme už niekedy aspoň svojho neveriaceho suseda či kolegu v práci? Povedali sme im evanjelium a svedčíme o ňom svojim vzkrieseným životom?
Určite medzi tie „horné, nebeské veci“ patrí aj láska prejavovaná v praktickej pomoci chudobným, chorým a núdzným. Apoštol Jakub hovorí: **„Čisté a nepoškrvené uctievanie Boha pred Bohom a Otcom je: nauštevovať siroty a vdovy v ich tiesni a seba zachovávať nepoškrveného svetom“** (Jk 1, 27).
Uvažujme a rozsudzujme vo svojich životoch, pri každodenných rozhodnutiach, na čo budeme myslieť a čomu budeme venovať čas.
Pán Ježiš nezomrel a nebol vzkriesený len kvôli tomu, aby sme v budúcnosti boli vzkriesení.
On nás veriacich v Neho vzkriesil už teraz k novému životu, aby sme žili pre Neho. Vystúpme teda z hrobov a žime v plnosti nový život, ktorý nám On svojou obeťou a vzkriesením pripravil.

Pohľady na jednotu

Téma „Jednota v Kristovi“ znela aj na konferencii Európskej baptistickej federácie v Bratislave na sklonku minulého roku.

Ako je možné mať jednotu v medzinárodnom meradle, ak máme niekedy problém porozumieť si doma? Ponúkame vám niektoré názory.

Neville Callam – generálny tajomník Svetového zväzu baptistov (BWA):

Na začiatok poviem, že som veľmi rád, že môžem byť súčasťou tohto stretnutia. Tolki baptisti z celého sveta – zo sto dvadsiatich krajín a území - všetci spojení ako jedna rodina. Zvlášť sa teším z toho, že môžeme byť na Slovensku spolu so slovenskými baptistami, ktorí sú síce malou, ale významnou a dôležitou súčasťou tejto rodiny. Som rád, že som prišiel na túto konferenciu EBF a som potešený pohostinnosťou a priateľskou službou ľudí tejto krajiny a výnimočným spoločenstvom, ktoré som mal možnosť zažiť.

EBF je obrovské a veľmi rozmanité spoločenstvo naplnené vzájomným rešpektom, láskou a pochopením pre národy, ktoré sa týchto stretnutí zúčastňujú. Je pravda, že všetci pochádzame z rozdielnych kútov sveta, sme ovplyvňovaní našimi podmienkami, pozeráme sa na veci rôzne, vyjadrujeme sa odlišne, naše názory sú osobitné. Ľudia iného jazyka majú často problém porozumieť, čo chceme povedať. Taktiež máme svoje obmedzenia, spôsobené sociálnymi podmienkami, v ktorých žijeme. Keď sa zídeme, schopnosť nášho vzájomného porozumenia je často obmedzená, takže musíme tvrdo pracovať na tom, aby sme porozumeli k čomu inklinujú tí, čo sú v niečom iní. Potrebujeme sa navzájom oceňovať za podnetné názory, za službu a uvedomovať si, že sme jedna veľká kresťanská rodina. Hlavné je priznanie sa k Ježišovi Kristovi a vízia lásky, ktorú Boh

do nás vložil, ktorú sme schopní preniesť do nášho každodenného života. Verím, že v kresťanskej baptistickej rodine si musíme navzájom preukazovať úctu, aby sme mohli ovplyvniť ľudí a zmeniť tento svet pre Ježiša Krista.

Otniel Bonaciu – predseda Európskeho baptistického zväzu (EBF):

Baptisti sú založení na miestnej cirkvi, takže väčšina života cirkvi sa odohráva v miestnych zboroch. Na druhej strane život cirkvi je rozsiahlejší. Sme častou väčšieho Kristovho tela. Takže EBF spája všetkých baptistov Európy v tom, aby šíрили Božie slovo, zasadzovali sa za ľudské práva, snažili sa zapájať do riešenia sociálnych problémov – za to som vďačný.

Chcem pripomenúť, že toto spoločenstvo je dobrovoľné. To, že sa v Bratislave zišlo 150 delegátov z celého územia Európy a blízkych krajín, považujem za veľmi významné. Myslím si, že baptistický spoločný život je o niečom viac než iba o spolupráci, ktorá môže byť len administratívnou záležitosťou. Naša spolupráca má hlavné teologický dôvod – veríme, že sme telo Kristovo, teda sa navzájom potrebujeme. Niekedy sa chytíme do pasce našich

vlastných potrieb a práve vtedy pomáha podpora na modlitbách. Niektorí členovia EBF pochádzajú z chudobných krajín, ale navzájom môžeme podporovať jedni druhých na modlitbách, pri obrane bratov a sestier, keď sú prenasledovaní a trpia za svoju vieru. Môžeme pre nich spraviť viac

ako oni sami. Myslím si, že toto je dôležitá vízia, ktorá nie je iba organizačná, ale taktiež založená na tom, čo to znamená byť kresťanom a patriť k telu Kristovmu.

Pre mňa je najdôležitejšou myšlienkou tejto konferencie to, že ako telo Kristovo musíme hľadať cesty, ako zasiahnuť tento svet. Osobne to vidím v dvoch veciach. Prvá je, že musíme mať svoju identitu ako baptisti, a to je veľmi závažná vec, lebo baptisti sú veľmi rozdielni, ale rozdielnosť nemôže byť identita, takže naša identita je niekde inde – je v nasledovaní Krista. Myslím si, že keď sa priblížime ku Kristovi, naša identita bude viac učenícka.

Ján Szöllös, predseda BJB na Slovensku:

Bolo tu viacero inšpiratívnych vecí a je dobre vidieť, že aj v iných jednotách niektoré veci robia podobne alebo nás môžu inšpirovať. Výzva je, aby sme aj v tej rôznosti vedeli spolupracovať a žili pre ľudí tým, že im budeme prejavovať lásku. Výrazná črta aj medzi baptistami podľa mňa je, aby sme boli

k ľuďom otvorení. Vždy sa snažím reflektovať niektoré veci, čo sú nové. Ako predseda mám možnosti obmedzené, môžem len ľudí inšpirovať, pokúsiť sa preniesť nejaké myšlienky, idey, nápady. Teraz chcem inšpirovať ľudí k tomu, aby naše zbory boli viac otvorené a tak, ako už robia, aby hľadali možnosti, ako byť viditeľný v komunite, a poviem to jednoducho: Keby sme tu neboli, či by to okolie zaregistrovalo? Aby to mesto, dedina cítili, že niečo tu je, čo tu pôsobí, koná, slúži.

Dôležité je, aby sme sa zbytočne nevybíjali vo veciach, ktoré nie sú na budovanie Božieho kráľovstva, ale sústredili sa na to, kvôli čomu sme na tejto zemi, lebo si myslím, že častokrát ten vzácny čas, ktorý máme, strácame na veci, ktoré z hľadiska večnosti a Božieho kráľovstva nie sú hodné tolkej našej pozornosti.

Pripravil
Stano Král

Rozdelený Kristus?

Jedna zo škodlivých bied telesnosti kresťanov je, že sa musíme v zboroch stále zamestnávať otázkou apoštola Pavla: „Či je Kristus rozdelený?“

Alebo inými slovami sa pýtať: Bratia, prečo sa delíte a separujete? Veď Kristus nie je rozdelený! Robíme zle, svojisky a rozkladne, keď si v kritických situáciách chceme medzi sebou popridelovať „čiasťky – fragmenty rozdeleného Krista“. Už apoštoli, Pavel, Apolló i Kéfas, stĺpy ranej cirkvi, sa v istej chvíli mali stať pre korintský zbor akoby reprezentantmi „rozdeleného Krista“. Jedných priťahoval Pavel až natoľko, že sa stali vyznávačmi Pavla. Hovorili - ja som Pavlov, iní hovorili - ja Apollóv, ďalší - ja som Kéfasov,.. alebo niekto aj Kristov?

Ľudia sú schopní vyrobiť si zo služobníkov evanjelia modely pre rozdeleného Krista. Služobníci, rôzne obdarováni, niekedy záhadne stratia zo zreteľa Božie smerovanie cirkvi:

- A bude jedno stádo a jeden pastier.
A začne sa dariť telesnosti hrubého zrna: Jedni sa naviažu na Apollóvu výrečnosť, iní na Kéfasov temperament, ďalší možno na Pavlovu vzdelanosť. A semeno rozkolu je zasiate. Pokrivený a telesný pohľad na služobníkov evanjelia môže zapríčiniť delenie.

„Otče,.. aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal“

Dobre vieme a vyznávame, že Kristus nie je a nemôže byť rozdelený, ale v presile telesnosti rozdelenie potrebujeme a postupne v ňom aj spočinieme.

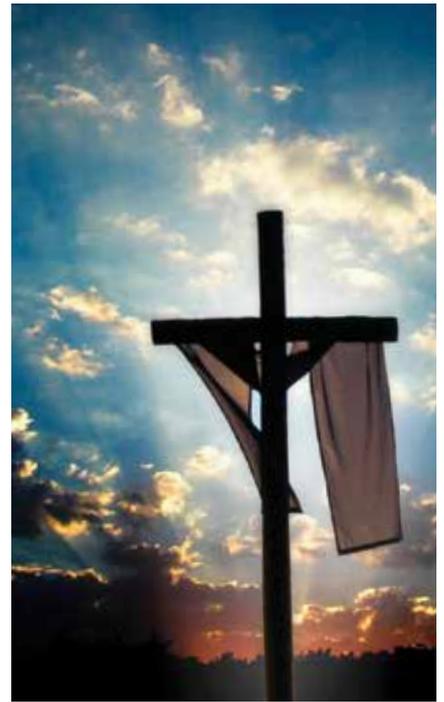
Ďakujeme za evanjelium, oslobodzuje nás, aby sme sa nestali vyznávačmi rozdeleného Krista. Božie slovo nám ponúka napomenutí a Duch Svätý nám v krízach, keď nás telesnosť vháňa do slepých uličiek roztržiek a svárov, vystrojí múdrosťou zhora. Zažijeme ju a môžeme si neustále prakticky overovať, že tá múdrosť „...je ponajprv čistotná, potom pokojná, prívetivá, povolná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nepochybujúca a nepokrytecká“ (Jk 3,17).

Čím bližšia a osobnejšia sa nám stane modlitba Pánova: „Otče,.. aby aj oni boli v nás

jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal,“ tým viac budeme usilovať v cirkevných zboroch o zachovanie jednoty

Ducha vo zväzku pokoja. Nezaslúženým darom milosti medzi nami sa stane potom osvojovanie si jednej mysle a jednej myienky. Aké výstižné a potrebné sú napomenutia evanjelia, najmä keď v duši začne naliehavo pôsobiť – obviňovať – apoštolovala otázka: „...či nie ste telesní a nechodíte podľa cloveka?“

Július Stupka

Dar kříže

Lk 23, 33: „...ukřížovali jej...“

Jak úžasnou proměňující moc má náš Bůh! To vidíme na kříži. Kříž byl ohavným vynálezem, manifestací lidské krutosti.

A nyní vezme Bůh tento strašný kříž a promění jej v nejnádhernější, nejsvětější předmět: Z kříže učiní oltář, na kterém je přinesena oběť, která má moc vytvořit pokoj mezi námi hříšníky a svatým Bohem. Ohavný kříž se stává nádherným oltářem. A oběť, která je obětována na tomto oltáři, činí všechny jiné oběti zbytečnými – je to Ježíš, Syn Boží. „To je Beránek Boží, který snímá hřích světa,“ zní z úst Jana Křtitele.

Na tomto oltáři můžeme nyní najít pokoj. Tam můžeme prožít vymazání veškeré naší viny, kterou jsme trýznivě vlekli tajně s sebou.

Na tomto oltáři zažijeme podivuhodnou proměnu: Vše tmavé našeho života spočívá na Ukřížovaném. A proudy jeho pokoje nás zaplavují.

Nádherný kříž! Jedinečný oltář! Jeden starozákonní muž přirovnává v jednom žalmu naši duši ptáčeti bez domova. Ale nyní může už nadšeně vyznávat: „Naše duše našla domov, vlastovka místo pro hnízdo při oltáři, o kterém čteme: „V Kristu usmířil Bůh svět s sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.“

„Pane, otevři naše oči pro úžasný dar Tvého kříže!“

W. Bush, přel. Eva Titěrová

Aké jednoduché!

„Ježíš, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. Ježíš mu odpovedal: Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23,42-43).

Vo svojom povolani som sa občas stretával s jedným vysokým úradníkom, ktorý obdivoval rečníka a spisovateľa Bossueta. Na sloh svojej sekretárky kládol veľmi vysoké nároky.

Jedného dňa sa zasa hneval kvôli štylizácii jedného listu a sťažoval sa na „túto novú generáciu, ktorá nečítala Bossueta“. Potom sa ma opýtal, či som niečo čítal z pera tohto veľkého rečníka. Áno, od svojej maturity som poznal Kázeň o smrti, nuž som mu zacitoval, čo Bossuet napísal o verši uvedenom v záhlaví:

Dnes – aká rýchlosť!

budeš – aká istota!

so mnou – aká spoločnosť!

v raji – aká blaženosť!

To bola dobrá príležitosť v krátkosti pohovoriť o tomto biblickom texte. Tam sa hovorí o dvoch mužoch. Obaja boli ukrižovaní. Jeden – Ježíš Kristus – tam visí, hoci je úplne bez viny. Ten druhý je zločinec, ktorý vie, že bol právom odsúdený. Ešte na začiatku – tak ako okolostojáci ľudia – Ježíša hanil. Neskôr spoznal, že ten muž po jeho boku je naozaj predpovedaný Mesiáš. Teraz žiada o Jeho milosť. Ježíšova odpoveď siaha ďaleko za jeho prosbu. Sľubuje mu, že ešte v ten deň bude s Ním v raji.

To znamená, že bude zdieľať večné spoločenstvo s Bohom. Aké jednoduché! Len si vymenili dve vety a odsúdený hriešnik získal uistenie večného šťastia!

Prezaté z francúzskeho GBV Dillenburger GmbH

Generačná (ne)jednota

Rozhovor s Benjaminom Uhrinom, kazateľom zboru Banská Bystrica a vedúcim odborom mládeže BJB v SR

V januári si prevzal vedenie odboru mládeže BJB na Slovensku. Ako si sa k tejto službe dostal?

Bol to proces, ktorý by sa dal rozdeliť na niekoľko etáp. Vyrastal som v komárňanskom zbore, kde som sa zapájal do mládežníckych aktivít.

Počas štúdia teológie sa moje vedomie, že chcem stáť v službe, posilnilo a pracoval som hlavne v zbore Banská Bystrica aj s mojou manželkou. Ako mladý kazateľ som mal k mladým vždy blízko a určitú úlohu zohrala aj moja kazateľská prax. V Poprade pod vedením Tomáša Valchára, ktorý v tom čase mládežnícky odbor viedol, som spolupracoval aj na celoslovenských mládežníckych aktivitách. Vtedy bol aj prvý raz pripravený mládežnícky kemp odboru mládeže

v Banskej Bystrici, kde pôsobím ako kazateľ. Prirodzene sa tým ešte zvýšila moja angažovanosť na ich prípravu.

Nejaký čas bolo vedenie odboru mládeže rozdelené na tri tímy – na konferenčný, kempový a vzdelávací, ktorý som viedol ja. Po rokoch povzbudzovania zo strany Tomáša Valchára som privolil a prevzal zodpovednosť za vedenie celého odboru mládeže.

Do tímu som si prizval ešte troch bratov (Zoli Kakaš, Miloš Masarik a Robo Nagypráv).

Vedel by si zhodnotiť tohtoročnú konferenciu mladých?

Chceli sme nadviazať na to, čo bolo počas predchádzajúcich konferencií dobré a osvedčilo sa.

Nová bola téma a pridali sme niektoré nové črty, ktoré tu v minulosti neboli. Pri príprave sme pracovali trochu pod tlakom, lebo náš nový tím začal fungovať

„On obráti srdce otcov k synom a srdce synov k otcom, aby som pri svojom príchode neuválil na zem kľatbu“ (Malachiáš 3, 24).

a rozvíjali sa celoslovenské mládežnícke konferencie. Svoju úlohu neskôr zohralo aj to, že sa konferencie začali pripravovať

až od jesene minulého roku a na prípravu konferencie bolo málo času. Témou bola dilema „prijatý či neprijatý“, vyjadrená názvom **(Ne)Prijatý?!**

Zahrňala podtémy: človek prijatý Bohom, človek prijatý človekom, cirkev, ktorá prijíma iných ľudí. Záver bol postavený na tom, že naplnenie nášho života závisí od toho, či prijímame Ježiha Krista ako svojho Pána a Spasiteľa.

Určitý posun bol v sprievodných akciách, kde sme okrem tradičných vecí (športy, Depo klub, kaviareň) ďalej ponúkali tzv. *Racio Pódium*, ktoré bolo zamerané na prednášky svetonázorového a filozofického charakteru, a *Art Podium*, ktoré sa venovalo umeniu. Náš zámer bol vytvoriť priestor pre skúsenosti a svedectvo rôznych ľudí. Niektorí majú bližšie k umeniu a tvorivosti, ktorú Boh vložil do človeka, iní možno k exaktným vedám.

Podarilo sa nám pozvať kresťanov z rôznych oblastí života, ktorým sa darí

integrvať ich osobnú živú vieru v Ježiha Krista a ich profesionálny odborný život. Pozvanie do panelovej diskusie na tému „vedec kresťanom, kresťan vedcom“ prijalo niekoľko hostí (J. Bán, M. Boltziar, J. Szóllós).

Táto panelová diskusia bola veľmi dobre prijatá. A aj keď trochu na poslednú chvíľu, ale podarilo sa získať aj niekoľkých umelcov (Jana Šinková – hudba, J. Hovorka – sochárstvo, A. Barkóczi ml. – výtvarné umenie).

Verím, že pre mladých bolo obohacujúce vidieť styčné body života kresťana v realite umenia, vedy, osobnej viery a praktického života.

Aké sú potreby súčasných mladých ľudí?

Pred časom ma zaujala jedna myšlienka z cirkevného prostredia USA. Je to región, kde sa problémy často vynoria skôr, než prídu k nám.

Prejavuje sa tam sklamanie z určitej formy cirkevnej mládežníckej práce a ako reakcia sa začal klást dôraz na to, že mladí ľudia najviac potrebujú prirodzené vzťahy s dospelými.

Tento dôraz považujem za legitímny a biblický. Je to hnutie, ktoré hovorí, že mládež v cirkvi sa nemôže izolovať, a veľmi kriticky sa stavia k tomu, ak si mládežníci organizujú svoje bohoslužby, svoje stretnutia, svoje chvály, svoje výlety – bez zboru.

Nazývajú to veková segregácia, kde každý ide „na svoje podujatie“, aby nemusel konfrontovať svoju subkultúru, svoje predstavy, svoj život s druhými.

To je však nezlučiteľné s myšlienkou kresťanstva, cirkvi a jednoty v Kristovi. Potrebujeme preto domýšľať, akým spôsobom môžeme efektívne slúžiť mladým ľuďom.

Tým myslím najmä generáciu dorastu a stredoškolskej mládeže. Nemám na mysli generáciu 28 – 30-ročných, ktorých niekedy nazývame „mládež“, ale v skutočnosti sú to často nezrelí ľudia, ktorí mali už dávno slúžiť druhým, a nie chodiť po akciách a dať sa zabávať. Mladí ľudia teda nevyhnutne potrebujú vzťahy s dospelými, a to sa musí diať hlavne v cirkvi.

Vysvetliť by si svoju víziu práce s mladými pre najbližšie obdobie?

Veľmi sa teším z toho, že sa nám podarilo udržať a rozvíjať mládežnícku konferenciu kvalitatívne a aj čo sa týka návštevnosti. Je to zároveň aj výzva.

Bola by veľká škoda, keby mládežnícka konferencia ostala iba akýmsi ohňostrojom – veľa hluku, ale žiadny úžitok.

Myslím si, že povinnosťou vedenia mládeže, ale aj všetkých aktívne zapojených ľudí v cirkvi, je prepojiť mládežnícku konferenciu s každodenným životom našich mládeží a jednotlivcov.

Mládežnícka konferencia môže byť povzbudením, akýmsi „napumpovaním“ a výzvou.

Ale ak nebudeme mať pripravené spôsoby a štruktúry na to, aby sme „štavu“ z konferencie preniesli a postupne dávkovali do bežného života mládeží, tak sme zlyhali a bola by to škoda.

Odpoveďou na túto výzvu však nebude nejaký program, ale ľudia a vzťahy medzi týmito ľuďmi.

Potrebujeme s Božou múdrosťou investovať do pracovníkov s mládežou. Myslím tým také vzťahy v cirkvi a tak „nastavené“ staršovstvá a kazateľov, aby pochopili, že mládež je naša súčasnosť, nie iba budúcnosť. Je to veľký potenciál, ktorý v cirkvi máme, a my si nemôžeme dovoliť stratiť ho, alebo ním plyvať. Potrebujeme hľadať spôsoby, ako môžeme perspektívnych mladých lídrov podchytiť a vyškoliť, aby popri svojej škole, zamestnaní a iných povinnostiach, kým ešte nie sú zatažení rodinnými starostami, mohli odovzdať čo najviac nasledujúcej generácii dorastencov a mládežníkov a integrovať mladých ľudí do zborov. Veľkou výzvou je preto pre mňa víkendovka pre tímy mládežníckych vedúcich a jej prepojenie s konferenciou a kempom a využitie vhodných príležitostí na budovanie vedúcich. Ak niečo nebude fungovať, musíme hľadať inú formu.

A tvoj odkaz na záver...?

Prorok Malachiáš na záver svojej knihy hovorí: „Obrátim srdcia otcov k synom a srdcia synov k otcom.“ Je to miesto, kde vidíme biblicky veľmi silne a jasne dôraz, ktorý som spomínal. Podľa mňa je to nevyhnutný predpoklad toho, aby mládež mohla byť v cirkvi prínosom. Zodpovednosť je na otcoch – na staršej generácii v cirkvi.

My sa často správame tak, že od mladých očakávame nereálne veci. Je naivné, hlúpe a nebiblické myslieť si, že mladí ľudia majú svojou múdrosťou preskočiť, alebo predbehnúť starých. To je choré. Staršia generácia, staršovstvá majú byť príkladom v pokore, v múdrosti a v tom, ako svoj život investujú do mladých ľudí. Starší musia svojím životom a skutkami dláždiť cestu pre mládež, čo sa nie vždy deje.

Znamená to, že overení mládežníci potrebujú oveľa viac dôvery a priestoru na to, aby naše zbory mohli správne fungovať. Je to ťažké, lebo nie vždy vieme „pustiť moc zo svojich rúk“. Nie preto, aby sa mládež cítila dôležitejšia, ale aby cirkev mohla rásť.

*Ďakujem za rozhovor.
Stano Král*

Živý most

Nasledující příběh vychází ze skutečné události.

„Hej, Jim, podaj mi kladivo! Musím poriadne upevniť tento okenný rám.“ „OK, Rick! Ale potom už končíme. Vlastne už pred hodinou sme mali skončiť,“ hundral Jim trochu mrzuto. Potom svižne hodil ťažké kladivo svojmu priateľovi Rickovi, vzdialenému asi tri metre: „Chytaj!“ Rick bez zaváhania chytil letiaci nástroj. Nevadilo mu, že sa pritom vyklonil z nedokončeného okna na 23. poschodí výškovej budovy.

Na okamih si pobavene spomenul na to, ako mu pred rokmi Jim hodil v podobnej výške maslový chlieb, ktorý vtedy nechytal. Dole práve prechádzal nič netušiaci okoloidúci, ktorému odrazu – plesk! – maslový chlieb pristál na hlave! Dobré, že to vtedy nebolo kladivo.

No dnes by Rick neurobil chybný hmat. Stavby vo veľkých výškach už pre neho a jeho kamarátov Jima a Billa nie sú ničím nezvyčajným.

Zo začiatku sa aj títo tvrdí muži cítili neisto, keď sa knísali na lešeniach, ktoré boli postavené 60, 100 alebo niekedy dokonca 300 metrov nad zemou. No časom si už na túto prácu zvykli.

Jim, Rick a Bill opäť pracovali nad čas. Bolo na nich vidieť, že sú stavebnými robotníkmi: dohneda opálení, vždy v spätených tielkach, z ktorých vystupovali svalnaté ramená. Pohľadovo krútili hlavami,

keď ostatní kolegovia presne o 17:00 hod. pustili pracovné nástroje z rúk. Títo traja takmer vždy zostávali dlhšie. Aj dnes – v deň, na ktorý nikdy nezabudnú...

„Povedz, Rick, nezdá sa ti, že tu niečo divne smrdí?“ spýtal sa odrazu Jim svojho priateľa, zatiaľ čo si balil veci a chystal sa na odchod domov. „Ach, Jim, keď prídeš domov, choď najprv pod sprchu, potom nebudeš tak divne smrdieť.“ „Hlúposť, ty táraj! Cítim smrad, akoby niečo horelo...“ Jimov hlas znel trochu ustarostene.

Odrazu prihrmel zo schodiska Bill. Pracoval tam na montáži zábradlia. V jeho tvári sa zračilo zdesenie: „Horí! Ľudia, horí! Z dolných poschodí sa valí hustý, štipľavý dym. Pravdepodobne nastal skrat v elektrickom vedení a začali horieť sudy s farbami alebo riedidlom.“

Rick zostal celkom pokojný. Bol z nich najstarší a najkúsenejší. „Chlapci, len

žiadnu paniku! Nebude to prvá zložitá situácia, ktorú sme zvládli.“ Rick sebaisto kráčal ku schodisku a otvoril dvere. Okamžite sa mu do tváre nahnul čierny kúdol dymu. „To vyzerá dosť zle! Hm, takto sa nedostaneme na vyššie poschodia.“ Chlapcom sa na tvári objavil ustarostený výraz. Dokonca aj Rick vyzeral bezradne. Stále však nepochopili vážnosť situácie. Horúčkovo premýšľali, čo sa dá robiť. Jim dostal nápad: „Podme k výťahovej šachte. Výťah ešte nie je zavesený, ale ocelové laná sú už namontované, azda by sme sa tadiaľ mohli spustiť. „Dobrý nápad, Jim! A ja som ti vôbec neveril, chlapče,“ žartoval Rick. Niekoľkými rýchlymi skokmi pribehli k výťahovej šachte. Dvere sa nedali otvoriť. Napokon sa im pomocou páky podarilo rozbiť bezpečnostný zámok.

Pri pohľade do hĺbky stuhli: Priamo pod nimi žiaril svetlé plamene. No už o chvíľu zbadali, ako sa oheň bleskurýchlo šíri výťahovou šachtou a stúpa do výšky ako v sopke. Priamo k nim. Hotové peklo! „Pozor!! Naspäť! Rýchlo!! Zatvorme poklop!“ kričal Bill. Chlapi okamžite odtiahli hlavy a zabuchli dvere. Fú! Akurát včas. Muži si postupne uvedomili, že ich situácia je bezvýchodisková!

Privliekli sa so zvesenými hlavami k okenným rámom, ktoré ešte pred chvíľou montovali, a pozreli sa dolu. Mohli by nejako zliezť? To bolo nemožné! Po prvý raz v živote si nevedeli sami poradiť. Doteraz všetky problémy dokázali vyriešiť vlastnými silami. A teraz? Teraz boli odkázaní na záchranu zvonku. Bola to ich jediná šanca. Strhli zo seba košeľe, nahli sa, ako ďaleko sa dalo, a kričali na plné hrdlo: „Pomóóó! Pomóóó! Zachráňte nás!“

Pritom mávali košeľami. Začuje ich niekto? Všimol si niekto oheň a zalarmoval požiarnikov? Stihnú ich včas zachrániť? Dolu na ulici sa začali zbiehať zvedavci. Požiarnici sú už iste na ceste. Avšak Jim, Rick a Bill so zdesením sledovali, ako sa oheň stále viac približuje k nim. Plamene dosiahli poschodie tesne pod nimi. Dym, ktorý sa vyšplhal na poschodie rýchlejšie ako oheň, bol čím ďalej neznesiteľnejší. Muži museli stále kašľať. O chvíľu nepride pomoc, sú stratení! V očiach týchto tvrdých mužov sa ligotali slzy. Kvapky potu na ich čelách nespôsobovala len stupňujúca sa horúčava. Bol to pot strachu. Cítili sa úplne bezmocní. Vždy dôverovali len sami sebe. Teraz im to nepomôže. Smrť k nim nemilosrdne vystierala svoju ohnivú ruku.

Odrazu z diaľky začuli húkanie sirény.

Bolo stále hlasnejšie a hlasnejšie. Cez hustý dym mohli skôr tušiť ako vidieť približujúce sa hasičské auto, ktoré prichádzalo spoza oproti stojaceho domu. „Pomoc! Dostaňte nás odtiaľto!“ Pohotovostné vozidlo zastalo tak blízko, ako to len bolo možné, a traja muži s nádejou hľadeli na vysúvajúci sa hasičský rebrík. Stúpali vyššie a vyššie. Cez hučanie ohňa k nim doliehali hlasy: „Vydržte! Hneď sme pri vás!“ Jim, Rick a Bill s napätím pozorovali, ako sa záchranný rebrík približuje. „Nejde to rýchlejšie?!“ zasyčal Bill. Už len dva metre delili rebrík od okna, na ktorom Rick ešte prednedávnom montoval okenný rám. Ale čo to?

Rebrík sa zakolísal a zastal. Rick si myslel, že si to dole nevšimli, a kričal, čo mu sily stačili: „Hej,

ešte kúsok! Rebrík nie je dosť blízko! Nepočujete ma? Musíte vytrhnúť rebrík vyššie!“ Žiadna reakcia. Traja muži sa na seba nechápavo pozreli. Čo tam dolu pracujú úplní babráci alebo... – zhrozili sa – alebo je rebrík na konci. Dolu na zem to bolo asi 50 metrov!

To snáď nie je pravda! Tak blízko k záchrane, a predsa je všetko stratené. Mohli by na rebrík preskočiť? To by bola čistá samovražda. Zrazu zarachotila silná rana. Akási plechovica s benzínom vyletela do vzduchu. Oheň sa dostal až k nim. Čiastočne dokončené obloženie stropu z borovice horelo žiarivým plameňom. Všetko naokolo praskalo a plieskalo a dolu padali veľké horiace kusy. Muži sa cítili, akoby ich telá spaľovala neznesiteľná žiara. „Ja to už nevydržím,“ zalapal po dychu Bill, „to je peklo!“

Náhle začuli hlas. Zo všetkých síl sa snažili vidieť cez čierny dym. Oči ich páľili a svrbeli od jedovatého dymu. Tam! Opäť ten hlas: „Počkajte! Hneď som pri vás!“ Odrazu zbadali, že sa k nim niekto približuje. Najprv zareli len prilbu s nápisom „kapitán John Carson“.

Po chvíli sa pod nimi objavila postava kapitána hasičskej jednotky, ktorý sa s námahou šplhal hore po rebríku. Aj jemu dali dym a horúčava poriadne zabráť. Stonal a lapal po dychu. Ale ako by im mohol pomôcť? Rick na neho pochybovačne zavolať: „Pane! Nestačí to! Rebrík, rebrík... nestačí...“ Kapitán John Carson bol už takmer na konci rebríka a na vlastné oči videl rozsah katastrofy. Dobré dva

metre delili smrť a život, záhubu a záchranu. Nad sebou zbadal prestrašené tváre odsúdených na smrť a pod sebou zívajúcu priepasť. „Počúvajte, chlapi,“ zavolať na nich Carson, „máte len jediná šancu.“ Chlapi viseli pohľadom na tomto odvážnom kapitánovi v závratnej výške. „Je len jedna cesta k záchrane!“ pokračoval. „Kde je tá cesta?“ zúfalo sa pýtali. „Ja som tá cesta!“ zaznela zvláštna odpoveď. A potom, potom takmer prestali dýchať: Videli, ako sa Carson pomaly – ako v spomalenom zábere – odvážne bez pomoci rúk vyšplhal až na posledný stupeň rebríka, vystrel ruky celkom hore a končekmi prstov sa zachytil okenného

rámu. „Musíte teraz zliezť po mne! To je vaša jediná záchrana!“ Muži váhali. Pozreli sa

jeden na druhého. Neexistovala žiadna iná cesta? Pri pohľade späť videli, že oheň ich už zovrel. Nie, žiadna iná cesta neexistovala. Len tento živý most. „Ale to predsa nemôžeme urobiť! To nemôžete vydržať, kapitán!“ namietal Bill. „Človeče, nečakaj dlhšie!“ kričal kapitán. „Zahod' svoje pochybnosti a skús to! Inak si stratený!“

Billovi to došlo ako prvému. Nebola iná šanca. Pomaly vyliezol na okenný rám. Tomuto robotníkovi, ktorému sa inokedy netočila hlava, prišlo zle pri pohľade do smrteľnej priepasti, všetko sa okolo neho kolísalo. Na chvíľu zavrel oči, otočil sa a opatrne sa spustil po tele hasičského veliteľa dolu, na záchranný rebrík. Zvládol to! Jim a Rick ho sledovali. Kto bude ďalší? Rick ešte váhal: Musí byť predsa

možné dostať sa z tohto ohnivého pekla vlastnými silami. „Jim, choď ty!“ „Nie, Rick, ty! Máš dve deti a čoskoro budú tri! Potrebujú...“ „No tak, ponáhľajte sa! Prestaňte diskutovať, nemôžem sa dlho udržať!“ zareval na nich kapitán. Štipľavý dym mu naplňal pľúca, lapal po dychu. S vypätím posledných síl sa jeho prsty zarývali do okenného rámu. Jim sa odvážil ako druhý. Zošmykol sa dolu živým mostom. Teraz ešte Rick, najstarší z nich. Bojoval tichý boj: Ešte nikdy v živote som nebol odkázaný na pomoc niekoho iného, premýšľal, vždy som všetko zvládol vlastnými silami... Kapitán naňho pozrel naširoko otvorenými, krvou podliatymi očami a zastenal: „Rýchlo!“ Potom prišlo rozhodnutie: Áno, urobím to! A tak sa aj Rickovi ako poslednému podarila cesta do života. Okamih po tom, ako Rick dosiahol záchranný rebrík a pevne sa ho chytil, počul prenikavý výkrik. Pred jeho očami spadol hasičský veliteľ John Carson do hĺbky.

Pri pohrebe o tri dni neskôr traja stavební robotníci sedeli so svojimi rodinami a stovkami požiarnikov v kaplnke a plakali ako deti. Pred nimi stála dubová truhla. Na nej ležala úplne zhorená prilba. Z mena na prilbe sa dali prečítať len začiatkové písmená: Kapitán J... C... A každý z týchto troch mužov ticho premýšľal: „Urobil to pre mňa. Zomrel, aby som ja mohol žiť.“

„Ježiš o sebe povedal: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa“ (Ján 14, 6). Pán Ježiš nám vytvoril cestu k Bohu. Ponúka nám záchranu. Je však na nás, či sa rozhodneme na túto cestu vstúpiť...

*Podľa materiálov Detskej misie spracovala
Miriam Kešjarová*

Kameny

Těšíme se na jaro, až se země zazelená a tráva i ostatní rostlinky povyskočí. Občas se přistihnú, jak mimoděk odkopnu kámen či jakoukoliv překážku, která na trávě leží a brání jí v růstu. Jsme již takoví, že sem tam někdo něco odhodí na parkovou zeleň a neuvědomí si, jakou „radost“ z toho zavalená rostlinka má. Před několika měsíci jsem cestovala vlakem z Madridu do Avily, kde se konalo setkání Mezinárodního ekumenického hnutí - IEF, tentokrát na téma Living stones – živé kameny. V listu apoštola Petra jsme my - věřící přirovnávání k živým kamenům, ze kterých je možno postavit duchovní dům - katedrálu pro přebývání Boha. Samo jméno Petr, francouzsky Pierre a španělsky Pedro, připomíná kámen, skálu. Víme, že sám Kristus je označován za kámen úhelný a živý, na kterém lze jako na skále postavit svůj život. Těšila jsem se na vše, co se dozvím a koukala z okna vlaku. Před mýma očima ubíhala španělská krajina. Bylo léto a barvy již ztratily svěží zelený tón. Míhaly se tu křehké stromy, skupinky olivovníků, agáve, pinie, tamaryšky, mihl se i slavný Escorial. Bylo vidět, že vše živé touží po vodě a trošce stínu. Co však vizuálně nejvíce dominovalo, byly veliké balvany, málem kusy skal, kterými byla krajina doslova protkána. Mohutné valouny roztočivých tvarů ležely roztroušeně po krajíně a hověly si v poledním žáru, jako odpočívající kamenné stádo. Teplo, které z nich sálalo, jistě neulehčilo žiznivým stromům a doléhalo i do kupé vlaku. Země byla balvany doslova prokamenována. Jakoby ji nějaký obr nebo nějaké velké zlobivé dítě bez ladu a skladu neukázněně poházelo

kamením. Že by chtělo krajinu ukamenovat? I dnes často slycháváme o házení kamení na nevídané obyvatele a víme, že ukamenování byl dříve obávaný trest vedoucí k smrti. Víme také, že nasypání štěrku na půdu rostliny dusí.

Na mysli mi vyvstal obraz Jeseníků s drobnými horskými políčky, lemovanými snůškami kamenů. Naši předkové vynášeli kamení z půdy na hromady, aby získali pole pro obživu. Vyvýšeniny z malých i velkých kamenů, zarostlé dnes již dřevinami, jsou stále na úbočích těchto kopců znatelné. Tady ve Španělsku by snad jejich sbírání nebralo konce. Válí se tu kolem jako obrovští lenošící lachtani. Nepatrná lidská síla na ně neplatí. Takové kameny jistě neměl apoštol Petr na mysli: ležet jen tak, bránit růstu a zavazet. Petr nás vyzval, abychom byli živými kameny. Abychom se propojili, možná i stavěli a budovali navzájem. Jak to ale udělat, když kámen je mrtvá hmota? Sám se nezvedne, sám nic nepostaví. K budování potřebuje lidskou ruku a hlavu šikovného architekta. My, lidé, stavíme-li něco trvalého, neobejdeme se bez architekta. A dobrý architekt - Duch svatý - může i z haldy dřívě neužitečných kamenů udělat skvělé dílo. Člověka, ležícího jako kámen, ale ochotného dát se vést, nenechá ležet ladem. Přizve jej k životu a dá „architekturu jeho života“ tvar barvu, smysl, užitek i krásu. Anglické slůvko „stone“ znamená kámen i ukamenování. V českém jazyce nám připomíná sloveso stonat. Stonající, nemocná země - země,

která sténá, kde sténají i zavalené rostliny, to vše se mi také vybavilo. Zároveň i píseň Svatopluka Karáska, v níž si s tímto slůvkem chytře pohrává. Slovní hříčka stounavej dává posluchači tušit zalehlost kameny, které berou život všemu pod sebou. Text hovoří o nedostatku lásky kolem nás. Ano, jsme stonaví, nemocní, ztuhlí, naše srdce je pokryto štěrkem starostí, obav, ale i absencí něhy, soucitu a vřelosti se do druhého. Stejně i nedostatkem lásky opěťované. Stonáme po ní. Sami však často máme srdce kamenná a nevíme o tom. Kamenné srdce je podobné studené a mrtvé kobce. Těžko v něm může něco vzklíčit a růst.

Tím kamenem, který na našich srdcích leží, bývá absence víry. Naše nevěra, duchovní lenost, lhotejnost, sobectví. O každých Velikonocích si připomínáme, jak byl jeden náramný kámen z kobky hrobu odvalen. Ježíš Kristus vstal z mrtvých, láska vstala z mrtvých! Slavný černošský spirituál radostně oznamuje, že Anděl kámen z hrobu odvalil. I náš kámen by jistě lehce odvalil. Slavně pak může vstát Pán života i z hrobu našeho lidského srdce. A půda kolem hned pookřeje, zazelená se a láska začne růst, kvést a žít.

Marie Plotěná

Upokojenie z vodovodného kohútika

„Pilát ... vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a vyhlásil: Ja nemám vinu na krvi tohto spravodlivého“ (Mt 27, 24).

Upokojenie z vodovodného kohútika. Tak znie nadpis jedného vedeckého článku. Výskumy totiž ukázali, že ľudia majú podvedome sklon k tomu, že si po ťažkých rozhodnutiach alebo mravných pochybeniach umyjú ruky, a tak akoby spláchli posledné pochybnosti či pocit viny. Rímsky miestodržiteľ Pilát považoval Ježiša za nevinného a bol by ho rád prepustil. Ale náboženský vodcovia v Jeruzaleme ho nútili a hrozili, že vyvedia politické dôsledky, ak ich neposlúchne (J 19,12). Sudca stál pred dvoma možnosťami a musel sa rozhodnúť medzi tým, čo považoval za správne, a svojou vlastnou politickou budúcnosťou. – Nakoniec urobil rozhodnutie, ktoré bolo proti právu aj proti Ježišovi Kristovi.

V Izraeli bol zvyk, že svoju nevinu na nejakom krvavom čine oznamovali umytím rúk. Myslel Pilát práve na to, keď si „umýval ruky v nevinosti“? Alebo sa chcel umyť od všetkých pochybností a pocitu viny? - Nech to už bolo akokoľvek, umytie rúk nemohlo pred Bohom zmyť podiel jeho viny na smrti Pána Ježiša Krista.

Ani dnes nám nepomôže „upokojenie z vodovodného kohútika“. Výzva umývať si ruky je z hľadiska hygieny správna, no na čom predovšetkým záleží, je očistenie srdca. Symbolickým umytím rúk môžeme na nejaký krátky čas utíšiť pocit viny, ale opravdivé očistenie je možné len skrze vieru v Krista a prostredníctvom Jeho krvi (R 3, 25; J1, 7).

GBV Dillenburg GmbH

Vzácný zážitek

V 65leté historii našeho sboru v Aši se konaly v místě jen dva křty. První v roce 1949 v jezírku nedaleko Aše, v Nebesích.

Druhý křest byl ve skládacím bazénu na dvoře vedle modlitebny. Čtyřicet roků jsme jezdili křtít naše členy do chebského sboru. Třetí křest svatý, konaný v Aši, byl uskutečněn dne 1. prosince 2013. Radovali jsme se z historicky prvního křestu v naší nové modlitebně. Bylo milé, že křest se konal 1. adventní neděli. Toto shromáždění jsme vnímali velmi radostně a slavnostně. Byl pokřtěn starší bratr, kterého jsme před dvěma lety vůbec neznali a on nevěděl nic o baptistech a o Pánu Bohu. Vyznával před sborem, jak se opíjel a jak ubližoval své manželce. Pán Ježíš ho vytáhl z bláta světa, umyl ho, proměnil, dal mu čisté roucho spásy a postavil ho na úzkou cestu. Bratr se velmi těší z toho, že byl připojen k Božímu lidu. Takto změnit člověka dokáže jenom Boží Duch.

Dále byla pokřtěná manželská dvojice. Bylo dojemné vidět a slyšet, jak oba manželé stojí ve křtelnici, mezi nimi stojí kazatel a u bazénu se na ně dívá jejich dcerka. Jako dárek recituje svým křtěným rodičům básničku. Bratr kazatel Alois Boháček přítomným neobráceným vysvětlil, že vedle Pána Boha je ještě místo i pro ně podle 2 M 33, 21. „Odpoutej se od davu, vyjdi ven, vejdi do stanu setkávání, Bůh se chce s tebou setkat. Vedle něj je ještě jedno místo pro tebe. I tobě chce dát bílé roucho.“ Jsme vděční Pánu církve, že už nemusíme nikam jezdit křtít naše nové bratry a nové sestry. Modlíme se za to, aby další lidé z Aše vyznali hříchy a stali se Božími přáteli, podobně jako Mojžíš.

Vladislav Dušek

Kříž

Vo veľkonočných udalostiach vystupuje veľa osôb, no všimnime si z nich aspoň tri: Judáša, Barabáša a Šimona z Cyrény. Aký vzťah majú títo traja hlavní aktéri pašijovej drámy ku křížu? Judáš kříž zapríčinil, lebo sa stal priamym dôsledkom jeho zrady. Barabáš kříž unikol, pretože získal slobodu na úkor Ježiša. Šimon z Cyrény kříž niesol namiesto Ježiša. Títo traja ilustrujú skúsenosť dnešných kresťanov. Podobne ako Judáš sme svojou chamtivosťou a nevernosťou kříž zapríčinili. Tak ako Barabáš sme kříž unikli prostredníctvom Toho, ktorý zomrel namiesto nás. No a ako Šimon z Cyrény sme povolani k tomu, aby sme každý deň vzali svoj kříž a šli za Kristom.

Podľa Johna Stotta

Konferencia Odboru sestier BJB v ČR a SR

Poprad 2. 5. – 4. 5. 2014 *Pobožnosť so spokojnosťou*

Text: „Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou“ (1Tim 6, 6)

Piatok: Predstavenie služby **Seniari v Domove sociálnych služieb Košiciach**
Predstavenie služby **Rómovia z Cinobane**

Sobota: **1. téma – Hospodin je pre mňa všetkým**
2. téma – Ako prijať svoj údel
Popoludnie v diskusných a modlitebných skupinkách
Večer svedectiev
Koncert spevokolu JAS

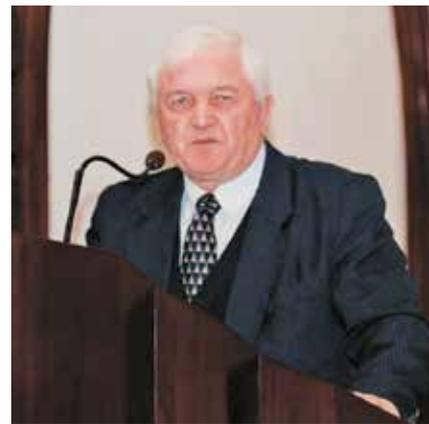
Nedeľa: **3. téma – Tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré**
Služba spevom – spevokol JAS

Témy skupinkových stretnutí:

- Ako zvládať krízu stredného veku – Judita Kolaříková
- Ako sa vyrovnat so sklamaním – Gitka Kráľová
- Vďačná v dobrom i v zlom – Jiřina Vimpelová
- Spokojná, aj keď sa okolnosti nevyvíjajú podľa mojich predstáv – Julka Hejlová, Marie Horáčková
- Skupinka pre bratov, ktorí prídu na konferenciu – Igor Maďar
- Skupinka pre deti – popradský tím učiteľov besiedky

Bratr kazatel Jaroslav Poloha oslavil 70. narodeniny

V mesiaci březnu 2014 si jubilant vděčně pripomenul spolu s najbližšími sedmdesát let života, sedmdesát let Boží milosti. Jako kazatel sloužil ve Vavrišově, Tekovských Lužanech, Pardubicích, Litoměřicích, vypomáhal v Sokolově a dnes slouží v Děčíně - Křešicích. Využili jsme příležitosti jeho životního jubilea k tomu, abychom mu položili několik otázek.

Když se ohlížíš zpátky, za co nejvíce děkuješ Pánu Bohu?

Za to, že mi dal velice hluboce věřící rodiče. Maminka si mne vymodlila a její poslední slova zněla: „Můj synu, já jsem si tě vymodlila, abys byl služebníkem Páně. A pamatuj si, že největší radostí v životě je, když vidíš hříšníka plačícího, klečícího a vyznávajícího své hříchy.“

Dík za vzácnou odpověď. Nyní bych se rád zeptal, jak vypadá tvoje současná duchovní služba?

Služba zde v Děčíně – je to pole málo orané. Setkávám se tu s případy, kdy lidé jsou posedlí, démonizovaní. Zrovna včera jsem se modlil za jednu naši sestru, bydlící o patro výše, která se projevovala hrozně hlasitě. Svoji snachu ohodnotila tak, že se to nedá ani říci. Snad dlaždič by se nemusel stydět za taková slova. No a teď, v takové situaci přiběhla ke mně dolů, slzy v očích a říká: „Bratře, pojďte se modlit.“ A tak jsme se spolu modlili, ještě i s další sestrou. Po těch modlitbách, po krátké chvíli, se ta sestra utišila a začala zpívat nějakou duchovní píseň. Chválili

jsme Pána a dnešní den jsem sledoval, co bude. A bylo již ticho. A tak slavím Pána.

A je ještě něco dalšího, co ti přináší ve službě radost?

Mohu říci, že radost mi přináší živý vztah k Pánu Ježíši každý den – myslím na hovory s Pánem. Já mu předkládám své plány a problémy a on mi tak zvláště odpovídá. Už jsem nechtěl chodit na ekumenická setkání, ale nakonec jsem tam byl ve čtvrtek minulý týden. Sloužící bratr měl zrovna text o Samařance, která se setkává s Ježíšem u studnice Jákobovy. Na závěr nás vyzval: „Kdo jste o tomto textu již uvažovali, řekněte nám pár myšlenek.“ Začal bratr z KS, já jsem pak pokračoval. Řekl jsem: „Pán Ježíš prokázal vůči Samařance takovou pokoru a takovou něhu, po které i já toužím. A ona byla šokována z toho, že Ježíš po ní žádá vodu. Po těchto událostech došlo až k tomu, že i oni, Samařani, čekají Mesiáše. Ježíš jí na to říká: To jsem já... Vy jistě znáte celý příběh. Samařanka šla a díky ní přišlo město k Pánu Ježíši a mohlo být zvěstováno evangelium po celé dva dny.“ Nastalo ticho – a ten bratr, který vedl program, najednou říká: „Pojďme

se modlit!“ A já jsem slyšel ty bratry se modlit tak, jak jsem v životě ještě nikoho neslyšel. A v tu chvíli mi Pán Ježíš říká: „Jaroslave, proto jsi tady!“ Tak už budu chodit dále na ekumenická setkání.

Bratře Jaroslave, ještě bych se tě rád zeptal, co bys popřál celému společenství bratří a sester Bratrské jednoty baptistů?

Naše Jednota je momentálně v duchovní krizi. To snad ani nemusím říkat. Ale řešením není to, co někteří bratři v poslední době udělali. To bych já taky mohl. Ale modlím se, zápasím každý den za naši Jednotu, aby se nad ní Pán Bůh smiloval. Abychom se uviděli, kde jsme, kde stojíme. A mohli spontánně činit pokání. Aby nám Pán Bůh mohl požeňnat.

Děkuji za rozhovor, za tvé odpovědi. Přejeme ti plnou radost z toho, že tě Bůh vede, že z Jeho milosti smíš ještě stále stát naplno v jeho díle.

Ža redakční radu rozmlouval J. Titěra

Kniha ke stažení

Na stránkách BJB je nyní k dispozici v digitální podobě kniha

Příběh křtěnců,

kteřou napsal William Roscoe Estep. Kniha vyšla původně v roce 1991 a nyní byla nově zdigitalizována. Kniha je k dispozici ve formátu PDF a EPUB (např. pro elektronické čtečky).

NOEMI - pro nezadané křesťany

Bližší informace a přihlášky: u organizátorů jednotlivých pobytů

Seznamovací horolezecký pobyt

Kontakt: cernypetr111@gmail.com

Kdy: 16. - 18. 5. 2014

Seznamovací horolezecký pobyt pro nezadané křesťany, v Horolezeckém centru Sobotka (Sobotka 408, 507 43). Přihlásit se mohou i ti, kteří nikdy nelezli. Účast je omezená cca pro 20 lidí, takže přednost mají ti, kteří se přihlásí jako první. Cena je 570,- Kč. Předem je nutné uhradit zálohu ve výši 300,-Kč. Záloha je nevratná! Přihlášky pošlete na e-mail: cernypetr111@gmail.com. V přihlášce uvádějte jméno, věk, e-mail, telefon, adresu, církev.

Napište, jaké máte zkušenosti s lezením. Kontakt: Petr Černý, tel: +420 725 809 818.

Seznamovací akce

Kontakt: uhcpr@seznam.cz

Během roku 2014 se bude konat několik akcí, pro různé věkové kategorie.

Informace a přihlášky: uhcpr@seznam.cz, případně na tel. +420 731 646 898.

Organizuje: Centrum pro rodinu, Uherské Hradiště. Přihlášky: zašlete vaše křestní jméno + věk + město (obec) + druh nejvyššího dosaženého vzdělání (VŠ, SŠ, Učební obor).

Stretnutie

Z iniciatívy Fóra kresťanských inštitúcií (FKI) sa konalo stretnutie jej zástupcov s predsedníčkou Ústavného súdu SR Ivetou Macejkovou. Predsedníčka FKI Katarína Hulmanová, podpredseda FKI Pavol Kossey a bývalý predseda FKI František Neupauer sa zaujímali o reálny stav dodržiavania ľudských práv na Slovensku, ako aj o možných opatreniach na zlepšenie stavu v tejto oblasti.

Predseda Ústavného súdu SR ich okrem iného informovala o relevantnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) osobitne vo vzťahu k právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov a právu na súdnu ochranu. Informovala tiež o rozhodnutiach ESLP týkajúcich sa adopcie detí. Zástupcovia FKI vyjadrili svoje výhrady k procesu, ako sa Stratégia pripravuje. Poukázali na fakt, že vzhľadom na jednostranné personálne zloženie výkonných orgánov sa nezdá reálne možné, aby dospeli k široko akceptovateľnému dokumentu, ktorý by predstavoval skutočný pokrok v ochrane a podpore ľudských práv na Slovensku.

www.krestandnes.sk

K aktuálnej situácii na Ukrajine

Posledný vývoj udalostí na Ukrajine nás presvedčuje o tom, že nastolenie pokoja, slobody a práva není v brzké dobe na obzore. Zvlášť keď zásahy ze strany Ruska nám pripomínajú niektoré momenty z histórie našej zeme. Preto považujeme za dôležité, aby sme pokračovali v modlitbách za pokojné riešenie tejto vážnej a stále komplikovanejšie situácie. Obracíme sa preto na cirkve sružené v Ekumenickej rade cirkví, aby s vírou v Boží pomoc prosili za ochranu utiskovaných a za moudrost pro všechna jednání směřující ke spravedlivému a mírovému vyřešení konfliktu.

Konferencia LARED

Termín celoslovenskej LARED konferencie je stanovený na víkend v dňoch od 23. do 25. mája 2014.

„Srdečne pozývame podnikateľov, manažérov, vedúcich pracovníkov na rôznych pozíciách, študentov a tiež nepodnikateľov, ktorých zaujme naša téma a ktorým záleží na uplatňovaní kresťanských hodnôt v pracovnom i osobnom živote,“ uvádza pozvánka.

Miestom pre tohtoročné stretnutie bude hotel HUBERT v Gerlachove. Témou stretnutia je Ako zladit' prácu & podnikanie s osobným a rodinným životom. Cenovo výhodnejšie prihlásenie potrvá do 20. apríla a 9. mája sa definitívne končí možnosť prihlásiť sa na konferenciu.

Viac informácií v súvislosti s konferenciou sa nachádza na internetovej stránke www.lared.sk.

www.krestandnes.sk

Aliancia za rodinu ďakuje

Aliancia za rodinu sa teší z úspešného hlasovania veľkým počtom poslancov NR SR za zmenu Ústavy SR v zmysle väčšej ochrany manželstva ako zväzku jedného muža a jednej ženy.

Zároveň pozýva poslancov formou pozmeňovacieho návrhu predložiť ďalšie opatrenia, ktoré zabránia devastácii hodnoty manželstva a rodiny tak, ako sa to deje v západných krajinách, kde natlačanie jednej ideológie vyvoláva masívne protesty.

„Pozorne sledujeme dianie v NR SR a chceme verejne zo srdca poďakovať všetkým poslancom, ktorí zodpovedne pristúpili k takým závažným hodnotovým otázkam, akými sú rodina a manželstvo a podporili zmenu Ústavy SR,“ povedala Anna Verešová, hovorkyňa Aliancie za rodinu.

„Veríme, že v najbližšom čase bude zmena Ústavy SR definitívne schválená tak, aby chránila manželstvo ako zväzok jedného muža a jednej ženy. Hoci je to niečo tak prirodzené, vidíme zo zahraničia, že je nutné prijať takúto ochranu rodiny,“ povedal Anton Chromík, druhý z hovorcov Aliancie.

„Zároveň sme presvedčení, že tak ako sme s politickými stranami na bilaterálnych rokovaníach hovorili, je potrebné prijať aj ďalšie opatrenia na ochranu rodiny.

Príklady zo zahraničia nám jasne ukazujú, že je pre rodinu potrebné zabezpečiť ešte aspoň dve veci, a to sledovanie najlepšieho záujmu dieťaťa pri adopcii, ktorým je vyrastať v rodine s mamou a otcom, a zabezpečiť výlučnosť a jedinečnosť manželstva medzi rôznymi formami spoluzitím tým, že nevzniknú žiadne jeho paralely v jeho podstate, právach či povinnostiach. Preto pozývame poslancov NR SR predložiť pozmeňovacie návrhy v tomto zmysle,“ dodal Peter Kremšký, tretí hovorca Aliancie.

Prípadná kvalitná novela Ústavy SR prinesie na Slovensko potrebnú istotu a signál, že Slovensku záleží na rodine, manželstve a deťoch.

Tlačová správa AZR

www.krestandnes.cz

3. ročník programu Journey

Křesťanská akademie mladých (KAM) otevírá 3. ročník Journey.

Cílem Journey je těmto mladým lidem pomoci připravit se k naplnění Božího povolání.

Program Journey je pro každého stážistu upravený tak, aby se mohl věnovat své oblasti služby, růst ve svých slabých stránkách a učit se to, co nejvíce potřebuje. Stážisté dostávají příležitost strávit rok po boku zkušených kazatelů, misionářů, evangelistů apod., a spolu s nimi sloužit. Kromě toho patří do programu Journey seminářové týdny, setkání s význačnými postavami české církve, misijní výjezd, praxi, studium, projekty a další.

Více informací o Journey k nalezení na <http://staz.kam.cz>

Mimoriadna zbierka na konferenciu

Na 14. jún 2014 pripravujeme slávnostnú konferenciu

„100 rokov rozsievania“, ktorá sa uskutoční v Brne.

Pozývame vás k spoluúčasti na tejto významnej udalosti aj prostredníctvom modlitieb

a finančnej spolupráce.

Očakávané finančné náklady na organizáciu

a vydanie zborníka chceme uhradiť z dobrovoľných darov

jednotlivcov alebo cirkevných zborov.

Dary môžete zasielať na číslo účtu rovnako ako predplatné, do poznámky napíšte:

Dar 100 rokov rozsievania

resp.

Dar 100 let rozsievání.

Ďakujeme

Redakčná rada Rozsieváča na svojom pracovnom stretnutí v Bratislave.

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsieváča.

Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach:

- preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk)
- krátke informácie zo zborového diania
- rozhovory
- spracovanie tématických článkov
- fotoreportér

Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)

Ďakujeme všetkým predplatiteľom, ktorí si uhradili predplatné Rozsieváča na rok 2014. Je to pre nás povzbudenie a aj záruka toho, že budeme vedieť naplniť náš rozpočet. Zvlášť chceme poďakovať tým predplatiteľom, ktorí nám poukazujete viac, než je stanovené predplatné. Tieto dary budeme využívať na rozvoj našej služby, aby sa Rozsieváč ďalej skvalitňoval a dostával k čoraz širšiemu okruhu čitateľov.

Redakcia

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu!

Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převedte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsieváči odpovídá autor.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů.

Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

6 - Svätý Duch v praxi
Uzávierka príspevkov: 6. 5. 2014

7 - Z lavíc do ulíc – evanjelizácia
Uzávierka príspevkov: 6. 6. 2014

8 - Integrita nášho života
Uzávierka príspevkov: 6. 7. 2014

VÍKEND PRO MANŽELSKÉ PÁRY

TÉMATA – I. modul

- Intimita v manželství
- 10 top potřeb
- Emocionální pohár
- Uzdravení bolesti

Víkend bude probíhat formou společných přednášek s možností individuální diskuse jednotlivých manželských párů.

Účast je možná pouze bez dětí.

Přednášející: manželé Kriškovi, Horáčkovi a Kernovi

Tomáš a Ester Kriškovi, přednášející

Hotel Skalní mlýn *** u Blanska

6.-8. června 2014

(pátek večer – neděle odpoledne)

Cena: 3.700,-Kč / víkend a manželský pár

Přihlášky, info: sabina@zitny.cz

Tel. 777 87 89 40

více na www.baptistebrno.cz

Pořádá

Odbor pro manželství a rodinu BJB v ČR

B | T | M BRNĚNSKÁ TISKOVÁ MISIE z.s.

Nabízíme přání ke Dni matek

„Nikdy nikoho nezraňujte. Lidé kolem vás potřebují prožívat pocit ochrany, být milováni a naplňováni novou nadějí... Hledejte v lidech jen to dobré a vaše oči budou zářit krásou...“ to jsou dva z citátů slavné herečky Audrey Hepburnové o ženské kráse. Na zadní straně dvojité karty je verš z knihy Příslaví 31, 30: **Klamavá je líbeznost, pomíjívá krása; žena, jež se bojí Hospodina, dojde chvály.** Letáček můžete objednat s přílohou – sáčkem kosmetického krému. (Objednací kód **DKx123**, cena 14 Kč), nebo bez přílohy (Obj. kód **DK123**, cena 5,20 Kč).

Statečná žena...

Dárková dvojité karta s vloženým šperkovým sklíčkem s motivem srdíčka. Na vnitřní dvoustraně je uveden text z 31. kapitoly knihy Příslaví: **Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly...**

(objednací kód se sklíčkem **DKx118**, **AKČNÍ CENA 22 Kč!** Dvojitou kartu si můžete objednat i bez přílohy, objednávací kód **DK118**, cena 5,20 Kč)

Mamince

„Mne žádné trny neodradí, mamince půjdu k svátku přát. Z červených růží ze zahrady tu nejkrásnější chci jí dát!“ Verše Oldřišky Koudelové ilustrovala Vlasta Švejsová. Na vnitřní dvoustranu mohou děti připsat přání a vymalovat obrázek. Letáček formátu A5 je ukončen veršem z 5. Mojžíšovy 5, 16. (Objednací kód **DT62**, cena 6 Kč)

Krása ženy

Mamince

Úplnou nabídku produkce BTM a e-shop najdete na internetu: www.btm.cz

Objednávat můžete telefonicky: 545 224 253, e-mailem: btm@btm.cz

nebo nás můžete navštívit na adrese: Smetanova 9, 602 00 BRNO

Rozsěvač (1934–1943)

- třetí desetiletí vydávání

V tomto období pokračuje ve své redaktorské práci bratr kazatel Ján P. Piroch, spolupracovníkem na české straně je mu bratr Dr. Jindřich Procházka. I nadále je redakce a administrace vázána na Liptovský Sv. Mikuláš. I nadále se vedle úvodníků a úvah využívají rubriky Okienko, Naša práca, Zprávy, Literatúra tak, jak jste již četli v minulém čísle (3/2014). V závěru roku píše bratr J. P. Piroch čtenářům: **„S pomocou Božou končíme XXI. ročník Rozsěvača. Ďakujeme dobrotivému Bohu, ktorý nám tak podivuhodne pomáhal. Tiež vám, drahí, ktorí ste stáli za týmto dielom, ďakujeme. Prosíme, neopúšťajte nás. Pomôžte, aby Rozsěvač mohol aj naďalej rozsievat drahé semeno Slova Božieho.“**

Společenská angažovanost

Rozsěvač, ročník 1935, si ve zprávách všimá také baptistického tisku v zahraničí a píše o 80. výročí The Baptist Times, časopisu britských baptistů. Cituje ministerského předsedu Mac Donalda, který hovoří o časopisu s velikým uznáním: **„Či bolo opravdové hnutie za slobodu cirkvi, štátu alebo ľudského ducha, aby to bolo ušlo pozornosti Vášho časopisu?“** Velikým překvapením pak pro mne bylo, že v „domácí“ zprávě o 50. výročí pražského vinohradského sboru se setkávám s postavou svého dědečka, později kazatele Církve bratrské, Jindřicha Brůžka, který má za tehdejší Jednotu Českobratrskou svůj biblický pozdrav. Zaujal mne rovněž postoj k volbám v článku pod titulkem „Křesťan a národ.“ Článek končí těmito slovy: **„Baptisté milují svůj národ a svého presidenta Masaryka. Proto budou voliti**

tak, jako on. A tím vyplní svoji občanskou a křesťanskou povinnost.“ Jinak lze jen znovu žasnout, že kontakt s prezidentem Masarykem zůstává velmi cílý. Ke

každým jeho narozeninám, z každé společné konference odchází prezidentu republiky pozdravný telegram. Právě tak Rozsěvač nikdy neopomene všimnout si největších celospolečenských událostí, vždy reaguje na datum vzniku republiky 28. října. Velikým historickým „dobrodružstvím“ je sledovat zprávy a statistiky ze života sborů. Dokonce je možno najít seznam všech sborů a dobu, kdy se v nich konají shromáždění.

Nástup fašismu

Velice mne zaujala zpráva o projevu Prof. Dr. J. L. Hromádky na manifestaci v Praze po jeho návratu z Německa, kdy

reagoval velmi jasně a neohroženě na prvky nastupujícího fašismu a připomínal ta nejslavnější a nejvlastnější hesla československého národa: Pravda vítězí, Demokracie je záštitou národa, Ježíš, ne César! A pokračoval slovy: **„Ale škrtněte to, co je v Německu hanobeno, Mojžiše, Izaiáše, Jeremiáše, ostatní proroky – a svět ztratí základy své kultury a civilizace, ztratí to nejhodnotnější, čím je možno žít!“**

Bratr kazatel J. Roth ve své úvaze na téma „Československý baptismus dnes a zítra“ říká: **„Jsme malá církev, veřejnosti málo známá. Máme nepatrný vliv na národ, ale máme a musíme mít vliv na jednotlivce kolem sebe, v naší vesnici, v našem městě. Naši kazatelé nemají mnoho příležitostí svědčit mohutnými slovy veřejně, ale my všichni máme možnost veřejně křesťanský žít.“**

Stále se objevují úvahy podepsané iniciálami J. P. (Jindřicha Procházky). Zvláště mne zaujaly tyto věty v jednom z článků: **„Tvůříme bratrskou jednotu. Je jisto, že dříve nebo později (čím dříve, tím lépe!) naše**

Z redakcie.

S pomocou Božou končíme XXI. ročník Rozsěvača. Ďakujeme dobrotivému Bohu, ktorý nám tak podivuhodne pomáhal. Tiež Vám, drahí, ktorí ste stáli za týmto dielom, ďakujeme. Prosíme, neopúšťajte nás. Pomôžte, aby Rozsěvač mohol aj naďalej rozsievat drahé semeno Slova Božieho. Prosíme o spoluprácu v rozšírení odberateľov, lebo len tak budeme môcť naďalej Rozsěvača nerušene vydávať. – Sborny prosíme, aby neobmedzovaly počet výtiskov, ba, keďže je toto teraz jediný časopis, ktorý vychodí na našom Sione, aby počet odberateľov rozmnožily.

S priáním hojného Božieho požehnanja o Vianociach ako aj v Novom roku
Váš J. P. Piroch.

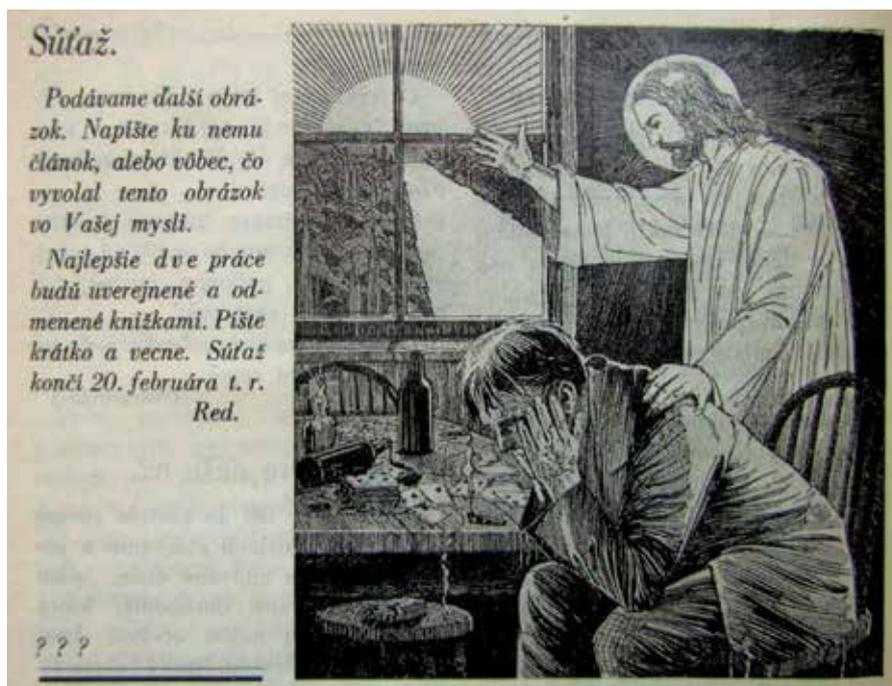
bratrství se zdokonalí tak, že naše sbory i jedinci budou vřele spolupracovat – už ne jako pouhé jednotky, nýbrž jako celek tmelený upřímnou láskou a vírou v jediného Pána. To tuším je základní podmínkou, dříve než přikročíme k rozšiřování sborů po naší drahé vlasti.“

Protivenství doby

Za pozornost v ročníku 1937 jistě stojí reakce bratra K. Vaculíka na uveřejnění „velmi špinavé pomluvy o baptistech“ ve slovenském časopisu A-Zet.

Bratr nakonec čtenářům Rozsiewače také píše: **„S redakciou A-Zetu sme jednali o oprave. Ale zdá sa lepšie, dať ruky od špiny.“** Tedy řešení, které nejednou platí dodnes.

Foto s názvem „Misijní pracovníci“ pořizeno v Klenovci, kde čtvrtý zleva je redaktor Rozsiewače bratr J. Piroch, mne potěšilo tím, že jsem se mohl ještě setkat se sedmi kazateli na snímku.

a kalich, Pravda (časopis čl. Baptistické konvence) a obrazové časopisy Pestrý týden, Ilustrovaný zpravodaj. Domnívám se, že od té doby se něco podobného dělo již jen velmi sporadicky. Jako zajímavý detail pak nemohu neuvést zprávičku o příspěvcích na stavbu modlitebny v Moravské Ostravě. V čísle 7-8 je tato zpráva se jmény a částkami na 126 řádcích! Je to svědectví o neskutečné obětavosti všech československých baptistů.

Blíží se válka

Samozřejmě se objevují články - úvahy nad politickou situací nejen u nás, ale i v celé Evropě. Snad tyto věty jsou velmi charakteristické pro tuto dobu: **„Husté a temné mračná sa rozprestrelý v poslednej dobe nad Európou. Ludia sú zmätení a neisto hľadajú najbližšej budúcnosti v ústrety. Avšak ľud Kristov nemá sa čoho báť, lebo vie, že čo sa rodí z úzkosti, má cenu. A práve ťažké doby skúšiek bývajú pre ľud Boží veľkým požehnaním.“** V říjnovém čísle ročníku 1938 je pak památné slovo bratra kazatele Cyrila Burgeta pod názvem „Živ buď národe československý...“ Je tak mimořádné, že by mělo být trvale známo všem československým baptistům. Jistě stojí za celé uveřejnění v Rozsiewači při nejbližší vhodné příležitosti. V ročníku 1939, v čísle 9-10, se čtenáři dozvídají o tom, že bratr redaktor Rozsiewača odchází do Ameriky. V článku se uvádí:

„Dvanásť ročníkov Rozsiewača!

A toto bola robota mimo sboru, mimo práce v Únii, v Slovenskej Jednote, v Sväze sdružení a azda ani nebolo sboru na Slovensku, kde by nebol br.kaz. Piroch poslušil slovom Božím a radou.“

Za pozornost jistě stojí i to, že na každé konferenci zazněla velmi obsáhlá zpráva o Rozsiewači, a to včetně účetní zprávy. V roce 1939 vycházel Rozsiewač nákladem 1500 výtisků.

Přednesená zpráva říká: **„Ideme s dôverou upred. Veríme, že všetko bude dobre. Rozsiewač poniesie ďalej svoje poslanstvo. Dôverujeme Pánu, že sa prízna k našej robote. K našim dobrým snahám. Veď je to Jeho dielo.“**

Po odchodu bratra kazatele Pirocha se stal novým redaktorem bratr kazatel Michal Marko, předseda Jednoty baptistov na Slovensku s kruhem spolupracovníků (redakční radou).

Ročník 1940 je poznamenán válečnými událostmi. Objevuje se celá řada povzbuzujících a potěšujících úvah a článků. Pirochovi píše čtenářům Rozsiewače z Ameriky a snaží se je rovněž povzbuzovat v nelehké době.

Při porovnávání práce nového redaktora s jeho předchůdci vám neunikne zdánlivý detail: objevuje se pravidelně „zábavný“ úkol pro děti: Biblické otázky, Ružica s tajničkou, Štvorcovka, Roháčik s tajenkou, Retazovka, apod. Snahou je jistě získat také vztah těch nejmenších k časopisu.

Na Vánoce se pak objevuje celá vánoční hra k použití v nedělních besídkách a do rostu (v ročníku 1941).

Připravil J. Titěra

Samozřejmě titulní strana čísla 10 z října přináší pod titulkem „Muž z milosti Boží“ zprávu o úmrtí prvního presidenta Československé republiky T. G. Masaryka spolu s velkou fotografií. Krom pojednání významných osobností o odkazu prvního presidenta se tam také objevuje velmi zajímavý článek o tom, proč sdělovací prostředky zamlčely, že pohřeb vykonal „evangelický“ farář F. Urbánek.

Aktivní přístup

Z ročníku 1938 přetiskují „způsob“, kterým se redakce snažila zapojit čtenáře k aktivní účasti na redakční práci. Úkolem bylo napsat článek k uveřejněnímu „obrázku“. Jistě pozoruhodný počin. Rovněž mne zaujal ohlas celé společnosti na životní jubileum bratra kazatele Fr. Kolátora. Psali o tom tyto časopisy: Národní osvobození, Národní listy, Venkov, Národní politika, Československý zemědělec, Obchodní obzor, Svobody, Kostnické jiskry, Křesťanský buditel, Lidové noviny, Národní střed, Podřipan, Bible

Getsemane

*Vyslyšán jest v tom strachu (Žid 5,7)
Kněz na věky, všem kněžím kněžství uzal.
Strast smutků krví sám v noc vyléval?
Lká bez ohlasu, kdo lká ke hvězdám.
Kdo může volat Otče! – není sám.*

*Hněv za hřích věků Syna rozdrť?
Anebo vyruce Otec ze smrti?
Sen na víčkách, prach oddychuje v prachu,
bdít nemá sil, ač Přítel v lisu strachu.*

*Ó, moře mdloby v miskách hrudí malých!
A za ně, za ně přijat hrůzy kalich,
pít hořkost do dna z vůle věčné Lásky,
svým tělem svázat zpřetrhané svazky,*

*zem zdvihnout z pekel v Boží tváře jas? –
„Ne moje vůle!“ Křídla svěsil čas.
Kde anděl, jenž by plam té trýzně zhas?
Ó, noci, noci, vymni hvězdy z řas,*

*ten zápas přikryj těžkou černí tkání!
Nad úzkost smrti úzkost milování.
„Bud' vůle Tvá!“ – Zpod růží potu
bílá tvář klidem svítí. Vůle promluvila.*

M. Rafajová: Za Ním